

De BOA

Hij weet niet waar hij heen moet gaan
Een arm wijst hem de weg
Zij zet haar scooter zomaar ergens neer
Een gebaar zegt: nee, daar
Weer iemand anders kookt van woede
Een gesprek volgt: rustig maar
Iemand waant zich onbespied
Gelukkig is er toch iemand die het ziet

Dat zijn de BOA's, onze BOA's
Niet onze vijanden, maar onze maten
Geen dienders, wel dieners
Geen grote woorden, wel menselijke maten

Want het is niet hun openbare ruimte, het is de onze
Het zijn niet hun regels, het zijn de onze
Een puinhoop op straat, is onze puinhoop
Te dicht op elkaar, is ons gevaar

En vindt u dat onzin, lastig, nooit terecht
En ligt het dus aan de BOA
Vraag u dan af: zijn zij de bedenkers van Corona?
Hebben zij de regels opgelegd
Om u te pesten, te plagen?
Dan zou het u misschien kunnen dagen:

Dit zijn de BOA's, onze BOA's
Niet onze vijanden, maar onze maten
Geen dienders, wel dieners
Geen grote woorden, wel menselijke maten

Peter Noordhoek
Stadsdichter van Gouda